

λογίαν ἐκείνων, χωρίς νά τήν συμμερίζωνται, παραφερθέντες ὑπό τῆς χαρᾶς ὅτι ἐπέτυχαν νά ἐξουδετερώσωσι τὰ δόλια σχέδια τοῦ Φωτιάδου. Καί πράγματι ἡ ὑπέρ τοῦ Φωτιάδου φράσις ἐκείνη κατ' οὐσίαν οὐδεμίαν ἄλλην ἔχει ἔννοιαν ἢ ὅτι ἅπασαν τήν εὐθύνην τῆς κακῆς ἐν Κρήτῃ καταστάσεως ἐπιρρίπτει εἰς τήν κακοβουλίαν μόνης τῆς Πύλης, ἀπαλλάττουσα τόν Φωτιάδην. Ἀλλά τοῦτο εἶνε ψεῦδος, καί πάντοτε μένει ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ κ. Φωτιάδης κατεδέχθη ἀντί 300 λιρῶν κατὰ μήνα νά προσφέρῃ ἑαυτὸν ὡς ὄργανον εἰς τήν ὑποουλιαν τυραννίαν, τήν ὁποίαν ὑπερέτησεν ὡς ὁ μᾶλλον ἀφωσιωμένος δούλος. Τόν Φωτιάδην ἡμεῖς πάντοτε τὸν ἐκρίναμεν ἐκ τῶν πράξεών του, τὰς ὁποίας ἐβλέπομεν κατὰ βάθος ἐξεταζόμενος πιθανὸν νά εἶχεν εὐγενεῖς διαθέσεις ἀλλὰ τὸσον βαθειὰ ἦσαν αὐταὶ καταπλακωμένοι, ὥστε δὲν κατώρθωσαν αἱ δυστυχεῖς ποτε νά ἐκχωθῶσι. Καί ἔμειναν πάντοτε νεκραί.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπεν ἄλλοτε ὁ Οἰκονόμου ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι «τὰ χωριὰ τοῦλα παίρνουν δρόμον», τοῦτο σήμερον ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὴν Πειραιᾶ ὅστις εἰς τὸ θεατρικὸν ζήτημα σὰς ὑπερέτησε, κυρίαι καὶ κύριοι μεμψίμοιροι Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι θέλοντες νά καταφερθῇτε κατὰ τῆς γείτονος ἐργατικῆς πόλεως, εἰς ὅλα τὴν εὐρίσκετε τελείαν, εἰς χρῆμα καὶ εἰς πᾶσαν ἐπιτυχὴν πρόδον, μόνον λέγετε, καλαισθησίας στερεῖται «δὲν ἔχει, ἀδελφε, οὐτ' ἓνα θέατρο». Καὶ νομίζετε ὅτι δι' αὐτὸ τὸ θέατρον περὶ οὗ θὰ σὰς ἐμιλήσωμεν ἐχρεώσθησαν δήμαρχοι παρελθόντες καὶ ὑφιστάμενοι, ἡ δημοτικὰ συμβούλια καὶ διαβούλια; Τίποτε ἐξ ὧν αὐτῶν. Ἀρκεῖ νά σὰς εἰπώμεν ὅτι ὁ νοικοκύρης Μουτζόπουλος ἐφήφιζε καὶ ἐσχδιαγράφει ἀνέγερσιν μεγαλοπρεποῦς Δημοτικοῦ Θεάτρου ἐπιζητῶν πραγματοποιήσιν δανείου διακοσίων χιλιάδων δρ.

δι' οὗ ἤθελεν ἐπιβαρυνθῇ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὁ κατ' αὐτοὺς ξυπόλυτος Σκυλίσσης ἐν διαστήματι τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν δ. ἀρχὴν ἀνόδου του, εἰς ὅσας ὁ θεὸς ἔκτισε τὸν κόσμον, ἐκθέτει εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ἀνέγερσιν Θεάτρου ὅπερ ὑπόσχεται ν' ἀποπερατώσῃ ἀνευ δανείου. Ὁ περὶ θεάτρου σάλος τοῦ διαπληκτισμοῦ καὶ τῶν διχογνωμιῶν ἀπασχολεῖ τὴν Ἀθηναϊκὴν δημοσιογραφίαν πρὸ ἐτῶν καὶ τὸ ἐν Πειραιεὶ ἰδρύεται ἡσύχως χωρίς νά προηγηθῇ ὁ ἐλάχιστος θόρυβος. Ὁ Ἀλεξιάδης χρηματολογεῖ 40,000 δραχμῶν Πειραικῶν κατὰ πᾶσαν θερινὴν περίοδον καὶ ὅχι μόνον περὶ χειμερινοῦ δὲν σκέπτεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς προκατακλυσμαϊκὰς ρακάδεις σκηνὰς τοῦ θερινοῦ του δὲν ἤθέλησε ν' ἀντικαταστήσῃ. Οἱ δὲ περὶ τὰς χρηματικὰς κυθείας τυρβάζοντες καὶ ἐν ληστρικοῖς παιγνιδίοις τὸ πᾶν διακινδυνεύοντες ὁμογενεῖς μας, βαρέως δυνασχετοῦσιν ἐπὶ τῇ ἑλλείψει θεάτρου, καὶ ἐν τούτοις ὅχι μόνον ὑπὸ ἐμπορικὴν ἐποψὴν διαστάζουσι νά ἀφιερῶσωσι μερικὰς χιλιάδας δραχμῶν εἰς ἐν κτίριον διὰ θέατρον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγορὰν ἐνὸς θεωρείου ἐπιεικῶς τὴν ἀποφασίζουσιν!

Ἐπρεπε ὁμως κατὰ καλὴν τύχην τοῦ Πειραιῶς νά εὐρεθῇ εἰς ἐνθερμὸς λάτρης τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, ὁ κ. Μπίστης, νέος φιλότιμος καὶ προοδευτικώτατος ἐξ οὗ πολλὰ ἀνεπιφυλάκτως δυνάμεθα νά ἐλπίσωμεν, ὡς διευθυντὴς κάλλιστα κατηρτισμένου εἰκοσαμελοῦς σχεδὸν θιάσου, καὶ ὁ κ. Καμπανάκης, ἀνὴρ ἀκούσης καλαισθησίας καὶ φιλοπρόδοτος, ἵνα ἐπιχειρήσωσι τὴν ἱδρυσιν τοῦ ἐν Πειραιεὶ χειμερινοῦ θεάτρου ὑπὸ τῶσας καὶ τῶσας ἀπελπιστικὰς περιστάσεις τῆς ἀναισθητοῦ κοινωνικῆς μας καταστάσεως καὶ τῆς ἀπογοητευτικῆς ὑπὸ καλλιτεχνικὴν ἐποψὴν καταπτώσεως. Διότι ἄμα ὡς διατυμπανισθῇ ἡ ἐγκατάστασις θιάσου γαλλικοῦ, ἰταλικοῦ, ξένου ἐν γένει, καὶ γενικώτερον ξετραχηλιμένου, ἵνα ἐμιλήσωμεν σαφέστερον, οἱ φιλόμοιροι πολῖται τυφλῶς καὶ ἀθρόοι σπεύδουσι νά προσέλθωσιν. Θέλομεν τοὺς ἑλληνας ἡθο-

Ὁ πατὴρ Μουλινὲ ἤρχισε νά συνάξῃ κολοσσιαίαν περιουσίαν. Δι' αὐτοῦ ἔχοντο ὅτι εἶχεν ἐφεύρει τρόπον νά κατασκευάζῃ βανίλλιαν μὲ γαϊάνθρακας καὶ ὅτι εἰς τὴν σοκολάτα του ἀντεκατέστητε τὸ κακάο μὲ καθουρδισμένα ἀμύγδαλα. Ἡ χημικὴ δ' αὕτη ἐφεύρεσις τοῦ ἔδιδε κατ' ἔτος μεγάλας ὠφελείας. Καὶ ἐν τῷ παρισινῷ κόσμῳ ἤρχισαν νά λογαριάζουν τὸν βιομήχανον ὡς οἰκονομολογικὴν ἱκανότητα. Διωρίσθη καὶ ἐμποροδίκης, οἱ φίλοι του δὲ ὅταν ὠμίλουν περὶ αὐτοῦ, ὤψωνον σοβαρῶς τὴν κεφαλὴν λέγοντες. Εἶναι πολὺ δυνατὸς ἄνθρωπος.

Ὁ Μουλινὲ πρόσχαρος καὶ θαρρετὴς, ἔλεγεν εὐχαρίστως ὁμιλῶν περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του. Ὁ πατέρας τὸν ἔχει τὸ σπῆρο. Πολὺ χυδαῖος, ἀλλ' ὅχι κακός. Δυνάμενος νά προσφέρῃ μίαν ἐκδούλευσιν, ὅταν εἶχε συμφέρον νά τὸ κάμῃ. Ἐπιθυμῶν πολὺ νά ἐπεκτείνῃ τὸν κύκλον τῶν σχέσεών του καὶ νά ἐκκαθαρίσῃ τὸν κύκλον τῶν φίλων του, κυττάζων πάντοτε πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ ποτὲ πρὸς τὰ κάτω. Τοιοῦτοτρόπως κατῴρθωσε νά προχωρῇ πάντοτε ἀναβαίνων.

Μίαν ἡμέραν ἦλθεν εἰς τὸ Σακρεκέρ μ' ἐν ὥραϊον λαντῶ, συρόμενον ἀπὸ δύο ἵππους, προσεκάλεσε τὴν κόρην του εἰς τὸ διαλεκτήριον, τὴν ἐπῆρε μαζῇ του καὶ ἡ Ἀθηναῖς δὲν ἐπανῆλθε πλέον εἰς τὸ σχολεῖον. Ἦτο τότε δεκαεὶς ἐτῶν. Αἱ συμμαθήτριά της τὴν συνήντησαν τὴν κυριακὴν εἰς τὸ Δάσος ἐντὸς τῆς ὥραϊας ἀμάξης τοῦ πατρὸς της. Καὶ μακρόθεν ταῖς ἐμειδία, ἀναγνωρίζοντα αὐτὰς μετὰ σπουδῆς, ὥσαν νά

ἐπλήρωνεν ὅλα τῆς τὰ ὄνειρα ὁ ἐκ τῶσφ ὥραϊας ἀμάξης χαιρετισμὸς πρὸς τὰς συμμαθητρίδας της.

Ὁλίγους μῆνας μετὰ ταῦτα ἡ Σοφία καὶ ἡ Κλαίρη ἐπανῆλθον ἐπίσης εἰς τὰς οἰκογενείας των, καὶ ὁ πόλεμος ἔπαυσεν, ἐλλείψει ἀντιπάλων.

Ἐν τούτοις τὸ μῖσος εἶχε ζωηρὸν διατηρηθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δεσποινίδος Μουλινέ. Ἦκολούθει μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τὰς ἐχθράς της. Εἰς τὴν ὄψιν, ἐκ τοῦ θεωρείου τῆς δευτέρας σειρᾶς, τὸ ὁποῖον μετὰ δυσκολίας πολλῆς εἶχεν ἀποφασίσει νά ἐνοικιάσῃ ὁ πατὴρ της, ἔβλεπε μὲ λύσσαν τὰς δεσποινίδας δ' Ἀνκούρ καὶ Μπωλιέ νά κάθηνται εἰς τὴν πρώτην σειρὰν ἐντὸς θεωρείου μετὰ δύο στυλῶν. Κατὰ τὰ διαλείμματα τὸ θεωρεῖον τῶν ἐπληροῦτο ἀπὸ κομποῦς κυρίους. Εἰς τὸ θεωρεῖον τοῦ πρώτου πατώματος συνωμίλουν, ἐτραγάνιζον κομφῆτα. Εἰς τοῦ Μουλινέ κανεῖς: τὸ κενὸν καὶ ἡ σιωπὴ.

Ἡ Ἀθηναῖς ἐσκέπτετο: Χωρὶς ἄλλο κάποιος μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν θὰ ζητήσῃ τὴν Κλαίρην καὶ θὰ τὴν πάρῃ. — Ἡ καλλονὴ τῆς δεσποινίδος Μπωλιέ ἦτο θελκτικὴ. Ἦτο ἐξόχως λευκὴ. Καὶ ὅταν παρουσιάζετο πού μὲ ροδόχρουν γτεκοιλτὲ φόρεμα διήγειρεν ἐνθουσιασμόν.

Ἡ Σοφία ἐνωμφεῦθη πρώτη. Ὁ βαρὼνος Πρεφὼν τὴν ἐζήτησε καὶ ὁ γάμος ἐγένετο ἐν μεγάλῃ πομπῇ. Ἦτο μεγαλοπρεπὴς ἐορτὴ, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ δεσποινὴς Μουλινέ δὲν προσεκληθῇ.

(ἀκολουθεῖ)

ποιούς *artistes*, ἀλλὰ ποία καὶ πότε εἰδική, γενναία υποστήριξις τοῖς παρήχθη; Χορηγήσατε τὰ μέσα ἄφθονα διὰ τῆς ζωηρᾶς υποστηρίξεώς σας, κ. Πειραιεῖς, εἰς ἓνα τόσοον φιλότιμον θιασάρχην, οἷος εἶνε ὁ κ. Μπίστης, καὶ θέλετε ἰδῆ ἂν δύναται νὰ θαυματουργήσῃ ἢ ὄχι. Ἐνθαρρύνετε καὶ μὴ ἀπογοητεύετε διὰ τὴν μετὰ Χριστὸν προφητειῶν σας τὸν ἐπιχειρηματικώτατον κ. Καμπανάνην καὶ βλέπετε ἂν ᾔνε ἱκανὸς νὰ ἱκανοποιῇ ὅλας τὰς θεατρικὰς σας ἀνάγκας.

Περὶ τοῦ Θεάτρου τοῦτου ὅπερ κεῖται ἐπὶ τῆς κεντρικωτέρας καὶ μεγαλοπρεπεστετέρας λεωφόρου «Σωκράτους» ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα ὅτι ἐκτίσθη διὰ *πρόχειρον*. Καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ ἐκ τούτου τὸ κρίνουσιν ὡς ἀτελές, βεβιασμένον, ἥμισυ ἀσφαλές κλπ. σὰς λέγομεν ὅτι εἴθε τοιαῦτα πρόχειρα ἐν τελειότητι θεάτρα νὰ εἶχον ὅχι μόνον αἱ δευτερεύουσαι πόλεις μας, ἀλλὰ . . . καὶ αὕτη ἡ πρωτεύουσα. Αἰσχος, μὰ τὴν κλασικὴν μας καλλιτεχνίαν, ἀναλογιζόμεθα διὰ τὴν πρωτεύουσαν τὴν στέρησιν ἐνὸς παρομοίου τοῦλάχιστον θεάτρου τοῦ Πειραικοῦ, ὅπερ ἔχει 56 θεωρεῖα εἰς τρεῖς σειράς, κομψότατα, πολυτελῆ, εὐπρεπέστατα. Πρὸς δὲ διακοσίας ὀγδοήκοντα ἀναπαυτικὰς θέσεις ἐν τῇ εὐρυχωρῇ πλατεῖα πρὸς τὸ βάθος τῆς ὁποίας καὶ κάτωθεν τῶν θεωρείων ὑπάρχει ἄκρετος χώρος ὡς γ'. θέσις δι' ἑκατὸν σχεδὸν ἄτομα. Φωτίζεται δι' 125 ἀerioφώτων, οἱ δὲ πρὸς τὰ θεωρεῖα διάδρομοι διὰ κηρίων, ἵνα μὴ ἐν πάσῃ ἀπενεκταῖα στιγμή, καθ' ἣν ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη κατασβέσεως τοῦ φωταερίου, μείνωσιν σκοτεινοὶ καὶ οἱ διάδρομοι ἐξ οὗ τὰ σπουδαιότερα δυστυχήματα δύνανται νὰ ἐπακολουθήσωσιν. Οὐχ' ἤττον ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς σκηνῆς ὑπάρχει σωλὴν συγκοινωνῶν μετὰ τοῦ ὑδαγωγείου τῆς πόλεως ἕτοιμος νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἀπέραντον λουτρῶνα τὸ θέατρον.

Ὑπεραρκούσης ὁμῶς νομίζομεν καὶ τὰς εἰς μέγεθος πυλῶν φρουρίου 6 ἐξόδους τοῦ θεάτρου ὅπερ δύναται νὰ κενωθῇ ἐντὸς πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἅπαντες οἱ φιλοθεάμονες εἶχον τὰς ἐλεφαντικὰς διαστάσεις τοῦ Ἀσμοδαϊκοῦ Τσάλη. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ θ' ἀπαρτίζεται ἐκ 16 ἐκλεκτῶν ὀργάνων. Αἱ σκηναὶ εἰσὶ ὅλαι σχεδὸν καινουργεῖς ἐκτὸς ὀλιγίστων μεταχειρισμένων. Πρὸς τὴν εἴσοδον καὶ ὑπὸ εὐρὺ στέγασμα ὑπάρχει καφενεῖον τοῦ ὁποίου ὁ διευθυντὴς ὑποσχεταὶ πολυτέλειαν καὶ τιμὰς ὑποφερτάς. Τὸ βάθος τῆς σκηνῆς εἶνε 9 μέτρων, τὸ δὲ πλάτος 4 1/2. Τέλος τὸ θέατρον τοῦτο θεωρεῖται κατὰ τοὺς εἰδόμενους, τὸ δεύτερον ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὸ τῆς Ζακύνθου κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν νεωτέρων συστημάτων διασκευήν. Ὁκταμελὲς ἐπιτροπὴ ἐξ ἐγκρίτων πολιτῶν καὶ ἐκ τῶν φιλοπαιωντέρων θέλει ἀναλάβει τὴν ἐφορείαν τοῦ θεάτρου ἐπιτηροῦσα ἐπὶ τῆς ἐν γένει κανονικῆς λειτουργίας αὐτοῦ. Ὁ θίασος ὡς προεῖπομεν ἀποτελεῖται ἐκ 18 περίπου προσώπων, ὧν τὸ τρίτον ἔσονται γυναῖκες. Ὁ θιασάρχης κ. Μπίστης ὑπὸσχεται τὸ δραματολόγιόν του νὰ ᾔνε τόσοον πλούσιον, ὅσον καὶ ἐκλεκτόν, διότι βᾶσις του εἶνε ἡ νέα σχολή, προτιθέμενος νὰ διδάξῃ ὅλους νέας ἔργα καὶ καθαρῶς τείνοντα εἰς τὴν διάπλασιν κοινωνικῶν ἡθῶν. Ἀναμένομεν λοιπὸν τοῦτο ὅπως τὸν κρίνομεν εὐρύτερον ὡς καὶ τὴν ἐναρξίν τῶν παραστάσεων του τὰς ὁποίας θέλομεν παρακολουθῆσαι διὰ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὡς μικροὶ χρονογράφοι καὶ τῶν ὁποίων τὴν εὐδωσιν εὐχόμεθα πρὸς παγίωσιν ἐνὸς θεάτρου εἰς τόσοον πολυπληθῆ πόλιν, οἷος εἶνε ὁ Πειραιεὺς, καὶ ἱκανοποιήσιν τῶν μόχθων καὶ δαπανῶν τῶν ἀξίων παντὸς ἐπαίνου κ. κ. Μπίστη καὶ Καμπανάνη.

Τορὸς

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ὁ Μ. ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς συζύγου του :
Ἐρταῦθα κεῖται ἡ γυνὴ μου. Πτωχὴ κερὰ Γιάννενα !
Εὖρες τέλος πάντων ἡσυχίαν, καὶ ἐγὼ ἐπίσης. Ἀμήν.

* * * Ὁ πιλέμπορος Μ. ἐρωτᾷ τὸν δικηγόρον του :
— Τί γίνεται, ἀδελφὲ, ἡ ὑπόθεσίς μου ; Μήπως τὴν ἐλησμόνησες ;

Ὁ δικηγόρος εἰς ἀπάντησιν καταθέτει τὸν παλαιὸν πῖλον ὃν ἔφερον, ἀρπάζει νέον ἐκ τῆς συλλογῆς, τὸν θέτει ἐπὶ κεφαλῆς καὶ λέγει εἰς τὸν ἔμπορον :

— Τώρα μὴ σὲ μέλει, τὴν ὑπόθεσί σου τὴν ἔχω ἔς τὸ κεφάλι μου.

* * * Ἐν φύρδην μίγδην διὰ τὸν κ. Μανσόλαν χαρακτηριστικώτατον τῆς ἀκριβείας τῶν Ἀγγλων ταχυδρόμων :

Ἐπιστολὴ γραφεῖσα εἰς ἓνα δῆμον ἐδόθη εἰς τὸν ἀγροτικὸν ταχυδρομικὸν ἐπιστάτην διευθυνομένη εἰς πρόσωπον κατοικοῦν εἰς γειτονικὸν δῆμον ! Ἀλλὰ τὴν πρωτὰν ἐκείνην καθ' ἣν ἔμελλε νὰ ἐγχειρισθῇ ἡ ἐπιστολὴ, ὁ πρὸς ὃν διευθύνετο προέβη εἰς τὴν μόνην σωστὴν πράξιν καθ' ὅλον τὸν βίον του : ἦγουν ἀπηγγονίσθη.

Ὁ ταχυδρόμος ἐδέχθη νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ γράμμα εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον τῆς προελεύσεως.

Ἐπέγραψε δ' ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἐξῆς :

— Ὁ πρὸς δὲ διευθύνετο ἀπηγγονίσθη παροῦσα διευθυνσίς του ἀγνωστος.

* * * Ἐπειδὴ ἡ κερὰ χολέρα ἀναφαίνεται πάλιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καλὸν νὰ σὰς ἀφηγηθῶμεν ἐδῶ καὶ τὸ συναξάριον τῆς Μαύρης Κεραῖας, τῆς λεγομένης πανώλους.

Ὁδοιπὸρος ἔφιππος μετέβαινεν ἀπὸ Βηρυττόν εἰς Δαμασκόν. Σ' τὸν δρόμον του ἐπάνω ἤρε μιά παλαιογυναῖκα, ἐλεεινὴν, ρακέन्दυτον, εἶδος ἐπαίτιδος, ἥτις μὲ ὕψος ἱκετευτικὸν τοῦ εἶπε : «Κ' ἐμένα τὴν κκομοῖρα ποῖς θὰ μὲ πάγῃ σ' τὴν Δαμασκὸν ;» Ὁ ὁδοιπὸρος τὴν ἐλέησε καὶ τὴν πῆρε ἀπὸ πίσου του, ἀπάνω σ' τ' ἄλογον. Σ' τὸν δρόμον πηγαίνωντας, τὴν ἐρωτᾷ : «Καὶ ποῖα εἶσαι τοῦ λόγου σου ;» — Εἶμαι ἡ μαύρη, παιδάκι μου, ἡ Πανοῦκλα. — «Τί ; ἐρωτᾷ μετὰ τρόμου ὁ ἀναβάτης». — «Μὴν ταράττεις, ἔτσι κ' ἔτσι θὰ πάγω ἐγὼ ἐκεῖ. Κάνε μου μόνον τὴν χάρι, κ' ἐγὼ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ σοῦ κάμω τὴν ἀντίχαρι». — «Ε! τότε νὰ κάμῃς ἐκεῖ ποῦ πᾶς νὰ μὴν πεθάνῃ κανένας. — Αὐτὸ εἶνε ἀδίκαιον παιδί μου. Πές μου μόνον πόσους θέλεις νὰ πᾶω ; — Δὲν σοῦ φθάνουν ἐξήντα ; — Καλὰ, μοῦ φθάνουν. — Ἀλλ' ἂν δὲν φυλάξης τὸν λόγον σου ; τότε τί τιμωρία νὰ σοῦ κάνω ; — Θὰ μ' εὕρῃς τὸ βράδυ πίσου ἀπὸ τὸ δζαμί. — Ἐτσι πῆγανε σ' τὴν Δαμασκὸν. Τὴν πρώτη μέρα τοῦ πῆγανε, πεθαίνουν πενήντα ἀμέσως, τὴν ἄλλη μέρα τριάντα τὴν ἄλλη μέρα ἐξήντα. Ὁ νέος τρέχει ἀμέσως πίσου ἀπὸ τὸ δζαμί, βρίσκει τὴν γρχά καὶ τῆς λέγει θυμωμένος : «Ἐτσι κρατᾷς τὸν λόγο σου ; — Ἀχ! παιδάκι μου, τί νὰ σοῦ κάνω ; Ἐγὼ φύλαξα τὸν λόγο μου. Πῆρα δεκαπέντε τὴν πρώτη μέρα, εἴκοσι τὴν δεύτερη, καὶ εἴκοσιπέντε τὴν τρίτη μέρα. Ὅλοι οἱ ἄλλοι πέθαναν ἀπὸ τὸ φόβον σου !»

* * * Αὐτὸ μᾶς ἔρχεται ἐκ Λαυρίου.

Ὁ περίφημος Ἐπαμεινώνδας ὁ κῆρυξ εἶπεν εἰς τὸν φάλην τῆς ἐκκλησίας, ἐναθρονόμενος :

— Ἐγὼ ἔχω φωνὴν ποῦ τὴν κάνω ᾤ, τί θέλω.

— Αἶ τότε λοιπὸν, τοῦ λέγει ὁ φάλης, κάνε τὴν πανταλόνι ποῦ δὲν ἔχεις.